

éli meg, mivel a verés révén felszínre buktathatóvá és megélhetővé válik a félelem, a bűn és a bűntudat manifesztálódik az őrült nő értelmetlen ütlegelésének szégyenteljes szituációjában: „jólesett, hogy megverték, és leköpdöstek – DÉ előtt nyilvánosan. Mintha csak feloldoztak volna, fel valami alól – tulajdonképpen minden alól, amit gyerekkorom óta csináltam, mivel hát gyerekkoromban vertek meg utoljára” (344.). A történet teljes elveszettség állapotával, az erős vízsugarakkal „agyonlőtt” értelmiségiek, a „két meghatározhatatlan, zöld képű figura” kimerevítésével emelkedik általános létállapottá. (346.)

